

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslaget (nr. 17) findes i tillæg A. sp. 241, fremsættelsen i tidenden sp. 100).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Egon Jensen: Under udvalgsforhandlingerne omkring ændring af lov om særlig indkomstskat i 1963-64 rejstes spørgsmålet om rimeligheden i, at erstatnings- og ekspropriationssummer fortsat skulle ligestilles med almindeligt salg af fast ejendom og beskattes i henhold til de gældende regler. Ved et senere samråd med ministeren — og det var den daværende finansminister Poul Hansen — opnåedes der enighed mellem ministeren og udvalget om, at spørgsmålet skulle tages op til behandling i det næste folketingsår, 1964-65, og finansministeren stillede sig velvillig ud fra den betragtning, at der var tale om en tydelig ulighed, idet mennesker, der kom ud for hændelser, hvad enten det var brand eller ekspropriation, som de ikke selv var skyld i, alligevel fik deres formuegode forringet, når de skulle genopføre bygninger eller genanskaffe værdier, idet beløbet, de fik til rådighed, blev nedsat med det beløb, de skulle betale i skat, hvorfor de ikke var i stand til at anskaffe sig en tilsvarende ejendom. Det havde selvsagt ikke været lovens hensigt, og det ville være rimeligt at foretage en ændring af disse bestemmelser.

I folketingsåret 1964-65 indfriele finansministeren sit løfte og foreslog, at der indførtes nye bestemmelser vedrørende særlig indkomstskat af erstatnings- og forsikringssummer. Herefter skulle skatteyderen på begæring kunne blive fritaget for beskatning, når den særlige indkomst hidrørte fra udbetaling af en forsikringssum for en bygning eller udbetaling af erstatning for en ekspropriation. Det var en forudsætning for fritagelsen, at skatteyderen inden for en kortere frist anvendte erstatningen til genopførelse af den skadelidte bygning eller til anskaffelse af anden ejendom i stedet for den eksproprierede. Den fortjeneste, der således blev fritaget for beskatning, skulle tages i betragtning, når den genanskaffede ejendom senere blev solgt. Reglerne herom

var endda udformet således, at skatteyderen stilledes noget gunstigere, end hvis skaden eller ekspropriationen ikke havde fundet sted, altså end hvis han havde solgt på almindelig vis. Det er klart, at der i forslaget også var indføjet bestemmelser om, at der i visse tilfælde skulle foretages en begrænsning i afskrivningsgrundlaget for bygninger, der anskaffes for erstatningssummen, for at undgå, at skatteyderen samtidig med skattefritagelsen også opnår en uforholdsmæssig forøgelse af sine skattefrie afskrivninger. Der kunne jo ikke være tale om, at skatteyderen i den forbindelse både skulle have i pose og i søk.

Finansministerens forslag blev vedtaget af socialdemokratiet og det radikale venstre og fik virkning for erstatningssummer fra året 1964. Vi fandt i vort parti, at der hermed var gjort ret og skel til alle sider, og at der hermed i realiteten blev sagt, at erstatninger af nævnte art var skattefrie på særdeles rimelige betingelser.

Nu kan man jo undre sig eller ikke undre sig over, at finansministeren foreslår, at disse arbejdsfri indtægter gøres fuldstændig skattefrie, mens man med alle midler — og det er jeg helt enig i — søger at bringe alle arbejdsindtægter frem til beskatning.

Der er her et skærende misforhold. Formålet med vor skattelovgivning må være, at vi søger at gøre ligningen så retfærdig som muligt og også beskatningen så retfærdig som muligt, og at der ikke gives fordele, når det drejer sig om arbejdsfri indtægter; men her er der i hvert fald noget i vejen.

Man kan i høj grad undre sig over, at de radikale, der i 1965 var med til sammen med socialdemokratiet at vedtage de efter vor opfattelse rimelige ændringer, nu er kommet helt over i den anden grøft. Er det meningen, at man efterhånden, og det må jo så blive med radikal tilslutning, sådan stykkevis helt vil ophæve kapitalvindingskatten? Denne skat er jo efterhånden blevet temmelig udhulet, vi har selv været med til det, men hver gang har det betydet, at arbejdsfri indtægter bliver skattefrie, og det er efter vor mening rivende galt, til og med når man har taget en række forholdsregler for at undgå urimeligheder. Det skal jo ikke glemmes, at der gives temmelig store tillæg til købs- og opførelses-